

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

NÁLEZ

Ústavného súdu Slovenskej republiky

V mene Slovenskej republiky

III. ÚS 6/2020-38

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 10. marca 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Mojмира Mamojku (sudca spravodajca) a sudcov Petra Straku a Martina Vernarského v konaní o ústavnej sťažnosti [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného advokátom JUDr. Jindřichom Stoszekom, Černyševského 26, Bratislava, vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 204/2016 takto

r o z h o d o l :

1. Základné právo [REDACTED] na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 204/2016 p o r u š e n é b o l o .

2. Okresnému súdu Bratislava V v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 204/2016 p r i k a z u j e k o n ať bez zbytočných priet'ahov.

3. [REDACTED] priznáva finančné zadost'učinenie v sume 1 500 € (slovom tisícpäťsto eur), ktoré je Okresný súd Bratislava V povinný vyplatiť mu do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

4. Okresný súd Bratislava V je povinný [REDACTED] nahradiť trovy konania v sume 415,51 € (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden centov) na účet advokáta JUDr. Jindřicha Stoszeka, Černyševského 26, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto rozhodnutia.

5. Vo zvyšnej časti ústavnej sťažnosti nevyhovuje.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) uznesením sp. zn. III. ÚS 6/2020 zo 14. januára 2020 prijal na ďalšie konanie ústavnú sťažnosť [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] (ďalej len „sťažovateľ“), vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava V (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 14 C 204/2016 (ďalej len „napadnuté konanie okresného súdu“) a v časti namietaného porušenia označených práv postupom Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co 212/2018 (ďalej len „napadnuté konanie krajského súdu“) ústavnú sťažnosť odmietol ako zjavne neopodstatnenú.

2. Sťažovateľ uviedol, že žalobou z 2. júla 2014 sa domáhal, aby okresný súd zaviazal Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo spravodlivosti“) a Slovenskú republiku, v mene ktorej koná Generálna prokuratúra Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“),

na zaplataenie náhrady škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím orgánu verejnej moci (uznesením o vznesení obvinenia) vo výške 1 616,95 €, ktorú predstavujú náklady na obhajobu sťažovateľa v trestnom konaní. V dôsledku procesných úkonov sa v napadnutom konaní pred okresným súdom žalovaným stala iba generálna prokuratúra. Rozsudkom okresného súdu z 15. marca 2018 bola žaloba sťažovateľa zamietnutá a žalovanému boli priznané trovy konania vo výške 100 %. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom nebolo ku dňu podania ústavnej sťažnosti rozhodnuté.

3. Sťažovateľ z dôvodu nekonania oboch všeobecných súdov v jeho právnej veci podal sťažnosť na prietahy v konaní predsedovi krajského súdu a predsedovi okresného súdu. Predseda okresného súdu sa vyjadril, že nie je možné prešetriť predmetnú sťažnosť z dôvodu, že spis sa nachádza na krajskom súde. Podpredseda krajského súdu uviedol, že šetrením zistil, že vec bola predložená krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 7. septembra 2018, a preto konštatoval existenciu nečinnosti krajského súdu z dôvodov objektívnej povahy.

4. Sťažovateľ argumentoval, že napadnuté súdne konanie nie je dosiaľ právoplatne skončené napriek tomu, že Občiansky súdny poriadok účinný v čase začatia napadnutého konania, ako aj Civilný sporový poriadok účinný od 1. júla 2016 (ďalej aj „CSP“) upravujú povinnosť súdu postupovať v súdnom konaní rýchlo a účinne.

5. Pokiaľ ide o posúdenie napadnutého konania z hľadiska právnej a faktickej zložitosti veci, sťažovateľ uviedol, že skutkovú a právnu povahu danej veci nemožno hodnotiť ako zložitú, pretože ide o uplatnenie náhrady škody – účelne vynaložených nákladov súvisiacich s obhajobou sťažovateľa v jeho trestnej veci, ktorá skončila oslobodzujúcim rozsudkom. Pri hodnotení svojho vlastného správania ako strany v konaní sťažovateľ uviedol, že rozhodnutie vo veci svojím postupom nijako neoddišlil. Podľa názoru sťažovateľa okresný súd a krajský súd svojím postupom porušili jeho základné právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

6. Na základe už uvedeného sťažovateľ navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava 5 v konaní vedenom pod sp. zn. 14C/204/2016 porušené bolo.

2. Základné právo [REDAKOVANÉ] na prerokovanie vecí bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Krajského súdu Bratislava v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co/212/2018 porušené bolo.

3. Krajskému súdu Bratislava sa prikazuje, aby v konaní vedenom pod sp. zn. 7 Co/212/2018 konal bez zbytočných prieťahov.

4. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.000,- € (slovom tritisíc eur), ktoré je mu Okresný súd Bratislava 5 povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

5. [REDAKOVANÉ] priznáva finančné zadostučinenie v sume 3.000,- € (slovom tritisíc eur), ktoré je mu Krajský súd Bratislava povinný vyplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

6. Okresný súd Bratislava 5 je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ], trovy konania v sume 415,51 € (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden cent) m účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jindřicha Stoszka, Černyševského 3427/26, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.

7. Krajský súd Bratislava je povinný uhradiť [REDAKOVANÉ], trovy konania v sume 415,51 € (slovom štyristopätnásť eur a päťdesiatjeden cent) na účet jeho právneho zástupcu JUDr. Jindřicha Stoszka, Černyševského 3427/26, Bratislava, do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu.“

V rámci prípravy predbežného prerokovania vecí si ústavný súd vyžiadal spis okresného súdu vedený pod sp. zn. 14 C 204/2016, ktorý mu bol predložený 2. decembra 2019.

II.

Vyjadrenie okresného súdu a replika sťažovateľa

7. Okresný súd sa na základe výzvy ústavného súdu vyjadril k ústavnej sťažnosti prípisom sp. zn. Spr. 3028/2020 z 24. januára 2020, v ktorom uviedol:

„Mám, za to, že požadované finančné zadostučinenie je neprimerané . Vec napadla na súd dňa 4.07.2014 a dňa 30.03.2015 právny zástupca žalobcu upravil označenie žalovaných. Tunajší súd až dňa 31.5.2016 vyzval žalobcu na zaplatenie súdneho poplatku za podanú žalobu, čo je zjavný priedah súdu v konaní. Súdny poplatok zaplatil dňa 09.06.2016 a dňa 30.06.2016 vyšší súdny úradník vydal Platobný rozkaz, v ktorom pochybil pri označení žalovaných. Platobný rozkaz bo zrušený dňa 26.08.2016. Následne vec bola zo skráteného konania prevedená a pridelená dňa 26.09.2016 zákonnému sudcovi [REDAKOVANÉ] [REDAKOVANÉ] Sudca vo veci konal bez priedahov a na prvom pojednávaní dňa 15.03.2018 vo veci rozhodol. Je pravdou, že vec bola s odvolaním druhoінстанčnému súdu doručená 07.09.2018, avšak po doručení odvolania dňa 04.04.2018 súd vykonával procesné úkony podľa § 373 ods.3 a § 374 ods.1 CSP.“

Predseda okresného súdu súčasne súhlasil s upustením od ústneho pojednania ústavnej sťažnosti.

8. Ústavný súd 30. januára 2020 zaslal vyjadrenie okresného súdu právnomu zástupcovi sťažovateľa, ktorý ústavnému súdu doručil svoje vyjadrenie 5. februára 2020, v ktorom oznámil, že súhlasí s tým, aby ústavný súd upustil od ústneho pojednania, a k argumentom okresného súdu uviedol:

„V predmetnej veci podávam v súlade s Vašou žiadosťou nasledovné stanovisko k vyjadreniu pána Predsedu OS Bratislava 5. Pokiaľ ide o namietané problémy žalobcu s označením žalovaných sťažovateľ uvádza, že pasívne legitimovaným bola vždy Slovenská republika a k upresňovaniu označenia žalovaného došlo v dôsledku stanovísk a argumentácie jednotlivých konkrétnych orgánov štátu, ktoré v mene štátu konajú, pretože namietali svoju pasívnu legitimáciu a takisto s prihliadnutím na nejednotnosť právnych názorov autorít vyjadrujúcich sa k tejto problematike.

Pokiaľ ide o námietku výšky finančného zadostučinenia sťažovateľ podčiarkuje, že mu bolo vznesené obvinenie v roku 2008 a v neistote s psychickej traume spojenej s trestným stíhaním žil až do oslobodzujúceho rozsudku 14.11.2013. V tomto roku začal svoje nároky riešiť podaním žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody - náhradu účelne vynaložených nákladov spojených s jeho obhajobou v predmetnej trestnej veci. Nežiadal žiadnu inú nemajetkovú ujmu a neuplatňoval žiadne iné nároky. Do dnešného dňa nebolo o jeho žalobe rozhodnuté, čo vníma ako pokračovanie krivdy spôsobenej vznesením obvinenia. Štát, nie len že v primeranej spoločensky únosnej a prijateľnej dobe nerozhodol o jeho nevine, ale neurobil tak ani pri rozhodovaní o jeho nákladoch vynaložených na obhajobu. Jeho ústavná sťažnosť sa neodvíja od nárokov titulom štandardného súdneho sporu o peňažné nároky ale o nároky vyplývajúce z trestného konania, ktoré vnímal ako nepodložené a zbytočné. Jeho dôveru v objektivnosť justičných a štátnych orgánov neupevnil ani postoj označených žalovaných, ktorým sa snažili hľadať iného vinníka príčiny tohto stavu. Preto sa sťažovateľ domnieva, že jeho uplatnené nároky sú legitímne a vôbec nie neprimerané.“

9. Ústavný súd so súhlasom účastníkov konania podľa § 58 ods. 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) upustil v danej veci od ústneho pojednávania, pretože po oboznámení sa s ústavnou sťažnosťou, stanoviskami účastníkov konania, ako aj obsahom spisu okresného súdu dospel k názoru, že od neho nemožno očakávať ďalšie objasnenie veci.

III.

Relevantná právna úprava a judikatúrne východiská ústavného súdu

10. Podľa čl. 124 ústavy ústavný súd je nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

11. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd,

alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

12. Podľa čl. 48 ods. 2 prvej vety ústavy každý má právo, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prietahov.

13. Ústavný súd si pri výklade „práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov“ garantovaného v čl. 48 ods. 2 ústavy osvojil judikatúru Európskeho súdu pre ľudské práva k čl. 6 ods. 1 dohovoru, pokiaľ ide o „právo na prejednanie veci v primeranej lehote“, preto v obsahu týchto práv nemožno vidieť zásadnú odlišnosť (napr. II. ÚS 55/98, I. ÚS 132/03).

14. Ústavný súd pri rozhodovaní o sťažnostiach namietajúcich porušenie základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy vychádza zo svojej ustálenej judikatúry, v súlade s ktorou účelom základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov je odstránenie stavu právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia všeobecného súdu. Samotným prerokovaním veci na súde sa právna neistota osoby domáhajúcej sa rozhodnutia neodstraňuje. K stavu právnej istoty dochádza zásadne až právoplatným rozhodnutím súdu alebo iným zákonom predvídaným spôsobom, ktorý znamená nastolenie právnej istoty inak ako právoplatným rozhodnutím súdu (IV. ÚS 221/04).

15. K základným povinnostiam súdu a sudcu patrí preto aj povinnosť zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník, resp. strana konania obrátila na súd so žiadosťou o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu a sudcu do 30. júna 2016 vyplývala z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku (najmä z § 6, § 100 ods. 1, § 117 ods. 1 a § 119 ods. 1) a s účinnosťou od 1. júla 2016 vyplýva z ustanovení Civilného sporového poriadku, najmä z jeho čl. 17 a § 157 ods. 1. Podľa čl. 17 CSP súd postupuje v konaní tak, aby vec bola čo najrýchlejšie prejednaná a rozhodnutá, predchádza zbytočným prietahom, koná hospodárne a bez zbytočného a neprimeraného zaťažovania strán sporu a iných osôb a podľa § 157

ods. 1 CSP súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania.

16. Pri posudzovaní otázky, či v súdnom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd v súlade so svojou doterajšou judikatúrou (III. ÚS 111/02, IV. ÚS 74/02, III. ÚS 142/03) zohľadňuje tri základné kritériá, ktorými sú právna a faktická zložitosť veci, o ktorej súd rozhoduje, správanie účastníka súdneho konania a postup samotného súdu. V súlade s judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“) v rámci prvého kritéria ústavný súd prihliada aj na predmet sporu (povahu veci) v posudzovanom konaní a jeho význam pre sťažovateľa (I. ÚS 19/00, II. ÚS 32/02). Podľa uvedených kritérií posudzoval ústavný súd aj ústavnú sťažnosť sťažovateľa.

IV.

Posúdenie veci ústavným súdom

17. Predmetom posudzovaného konania pred okresným súdom je rozhodovanie o žalobe o náhradu škody vo výške 1 616,96 eur spôsobenej nezákonným rozhodnutím iniciované sťažovateľom. Z právneho hľadiska predmetnú vec možno považovať za bežnú agendu rozhodovania všeobecných súdov. V súvislosti s posúdením faktickej zložitosti veci ústavný súd konštatuje, že z predloženého spisu ani z vyjadrení účastníkov konania nevyplývala žiadna skutočnosť zvyšujúca kritérium zložitosti veci.

18. Správanie sťažovateľa ako strany konania je druhým kritériom, ktoré sa uplatňuje pri rozhodovaní o tom, či v konaní pred súdom došlo k zbytočným priet'ahom, a tým aj k porušeniu základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy. Pri preskúmaní tohto kritéria ústavný súd konštatuje, že nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by odôvodňovala záver, že k predĺženiu napadnutého konania v posudzovanom období prispel sťažovateľ svojím správaním.

19. Tretím kritériom, podľa ktorého ústavný súd hodnotil, či v napadnutom konaní došlo k zbytočným priet'ahom, bol postup okresného súdu. Ústavný súd konštatuje, že v posudzovanom období sa v postupe okresného súdu vyskytlo takmer dvojročné obdobie úplnej nečinnosti okresného súdu, a to obdobie od podania žaloby s'ťažovateľom 4. júla 2014 do 31. mája 2016, keď okresný súd vyzval s'ťažovateľa na zaplatenie súdneho poplatku. Predmetné obdobie, ktoré podľa názoru ústavného súdu zásadným spôsobom ovplyvnilo celkovú dĺžku napadnutého konania, kvalifikoval ako zjavný priet'ah v napadnutom konaní aj predseda okresného súdu vo svojom vyjadrení k ústavnej s'ťažnosti.

20. Ústavný súd konštatuje, že napadnuté konanie vedené okresným súdom pod sp. zn. 14 C 204/2016 (predtým vedené pod sp. zn. 27 Ro 1530/2014) trvá viac ako päť rokov a dosiaľ nie je právoplatne skončené, keďže platobný rozkaz z 30. júna 2019 (s chybným označením žalovaných) bol zrušený z dôvodu podania odporu, a rozsudok z 15. marca 2018, ktorým okresný súd žalobu s'ťažovateľa na prvom pojednávaní zamietol, bol zrušený v odvolacom konaní uznesením krajského súdu sp. zn. 7 Co 212/2018 z 30. októbra 2019 z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci. Obdobie, počas ktorého sa spis okresného súdu nachádzal na krajskom súde (od 7. septembra 2018 do 19. novembra 2019), ústavný súd nepripočítal na ťarchu okresného súdu.

21. Vychádzajúc z predloženej ústavnej s'ťažnosti a pripojených dokumentov, ako aj zo stanovísk účastníkov konania a na vec sa vzťahujúceho súdneho spisu, ústavný súd konštatuje nečinnosť okresného súdu bez akýchkoľvek zákonných dôvodov, ktorá mala za následok zistenie zbytočných priet'ahov v napadnutom konaní, a teda porušenie základného práva s'ťažovateľa na prerokovanie jej veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy (bod 1 výroku nálezu).

V.

Prikázanie vo veci konať a priznanie primeraného finančného zadost'učinenia

22. Vzhľadom na to, že ústavný súd rozhodol, že základné právo s'ťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných priet'ahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom

okresného súdu v napadnutom konaní porušené bolo, prikázal mu, aby vo veci konal bez zbytočných prietáhov, a odstránil tak stav právnej neistoty, v ktorej sa sťažovateľ nachádza (bod 2 výroku tohto rozhodnutia).

23. Podľa čl. 127 ods. 3 ústavy ústavný súd môže svojím rozhodnutím, ktorým vyhovie sťažnosti, priznať tomu, koho práva podľa odseku 1 boli porušené, primerané finančné zadosťučinenie [obdobne § 133 ods. 3 písm. e) zákona o ústavnom súde].

24. Podľa § 123 ods. 2 zákona o ústavnom súde ak sa sťažovateľ domáha primeraného finančného zadosťučinenia, v ústavnej sťažnosti uvedie rozsah, ktorý požaduje, a z akých dôvodov sa ho domáha.

25. Cieľom primeraného finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného základného práva v prípadoch, v ktorých sa zistilo, že k porušeniu došlo spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany, nielen vyslovenie porušenia, prípadne príkaz na ďalšie konanie bez porušovania základného práva (m. m. napr. IV. ÚS 210/04).

26. Pri rozhodovaní o primeranom finančnom zadosťučinení ústavný súd vychádza zo zásad spravodlivosti, ktoré uplatňuje aj ESLP pri rozhodovaní o spravodlivom finančnom zadosťučinení podľa čl. 41 dohovoru, ktoré priznáva so zreteľom na konkrétne okolnosti posudzovaného prípadu.

27. Sťažovateľ požaduje priznanie primeraného finančného zadosťučinenia v sume 3 000 €, ktoré odôvodňuje svojou nepriaznivou sociálnou situáciou, ako aj právnou neistotou, čo sťažovateľ vníma ako pokračovanie krivdy spôsobenej nezákonným vznesením obvinenia.

28. Ústavný súd v danej veci dospel k názoru, že len konštatovanie porušenia základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy nie je preňho dostatočným zadosťučinením, a preto podľa zásad spravodlivosti

a s prihliadnutím na všetky okolnosti danej veci rozhodol o priznaní primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 1 500 eur (bod 3 výroku tohto nálezu). Vo zvyšnej časti sťažovateľovmu návrhu na priznanie finančného zadosťučinenia ústavný súd nevyhovel (bod 5 výroku tohto nálezu).

29. V súlade s § 135 ods. 1 zákona o ústavnom súde je okresný súd povinný sťažovateľovi priznané finančné zadosťučinenie zaplatiť do dvoch mesiacov od nadobudnutia právoplatnosti nálezu. Ak ten, komu bolo uložené zaplatiť sťažovateľovi finančné zadosťučinenie, v tejto lehote priznané finančné zadosťučinenie sťažovateľovi nezaplatí, v zmysle odseku 2 citovaného ustanovenia sa zvyšuje finančné zadosťučinenie priznané ústavným súdom o 5 % za každý aj začatý rok omeškania až do jeho zaplatenia.

VI.

Trovy konania

30. Podľa § 73 ods. 3 zákona o ústavnom súde ústavný súd môže v odôvodnených prípadoch podľa výsledku konania uznesením uložiť niektorému účastníkovi konania, aby úplne alebo sčasti nahradil inému účastníkovi konania alebo štátu trovy konania.

31. Ústavný súd pri rozhodovaní o náhrade trov právneho zastúpenia sťažovateľa vychádzal z § 1 ods. 3, § 11 ods. 3, § 13 ods. 2 a § 16 ods. 3 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

32. Ústavný súd priznal sťažovateľovi náhradu trov právneho zastúpenia za 2 úkony právnej služby vykonané v roku 2019 (prevzatie a príprava zastúpenia a podanie ústavnej sťažnosti).

33. Podľa Štatistického úradu Slovenskej republiky bola v 1. polroku roka 2018 (§ 1 ods. 3 vyhlášky) priemerná mesačná mzda v hospodárstve Slovenskej republiky vo výške 980 € (z toho jedna šestina v zmysle § 11 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 163,33 € a jedna

stotina v zmysle § 16 ods. 3 vyhlášky sa rovná sume 9,80 €). Sťažovateľovi tak patrí ako náhrada trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby v celkovej výške 346,26 €, po zvýšení o DPH vo výške 415,51 € (bod 4 výroku tohto nálezu).

34. Priznanú náhradu trov konania je okresný súd povinný zaplatiť na účet právneho zástupcovi sťažovateľa (§ 62 zákona o ústavnom súde v spojení s § 263 ods. 1 CSP).

35. Vzhľadom na čl. 133 ústavy, podľa ktorého proti rozhodnutiu ústavného súdu nie je prípustný opravný prostriedok, toto rozhodnutie nadobúda právoplatnosť dňom jeho doručenia účastníkom konania.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 10. marca 2020

Mojmír Mamojka
predseda senátu